

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.35.820/2012/4.szám

A Kúria a ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen finanszírozási különbözet megfizetése tárgyában meghozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 11. napján meghozott 22.K.34.060/2011/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 10. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 22.K.34.060/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes Budapesti és Pest Megyei Igazgatósága az egyházi és nem állami fenntartású szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók normatív állami támogatásáról szóló 213/2009.(IX.29.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Nr.) 9. § /1/ és /4/ bekezdésében, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 18/B. § /1/ bekezdésének g/ pontjában kapott felhatalmazás alapján hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta a felperes által fenntartott , mint gyermekjóléti szolgáltatók által ellátott feladatok alapján a 2010. január 1-től 2010. december 31-ig terjedő időszakban a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény (a továbbiakban:

2010. évi Kvtv.) alapján igénybe vett normatív állami hozzájárulás igénybevételének jogszerűségét.

Az ellenőrzés eredményeként hozott 23657/5/2011. számú határozatával a felperesi fenntartó terhére 2.915.334 forint finanszírozási különbözetet, valamint 319.089 forint igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2011. augusztus 11. napján meghozott ÖF/1535/2/2011. számú határozatával megváltoztatta az elsőfokú közigazgatási határozatot és a fenntartót 1.719.162 forint finanszírozási különbözet, továbbá ehhez kapcsolódóan 188.166 forint igénybevételi kamat összesen 1.907.324 forint megfizetésére kötelezte. Az alperes határozatát egyebek mellett a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 43. §-ának /8/ bekezdésére, a Kvtv. 52. § /1/ bekezdésének h/ pontjára, 3. számú mellékletének 11.b/-h/ és 12-14. pontjaira alapította. Megállapította az alperes, hogy az egyes működési engedélyekben nem szerepelnek azon települések, illetve településrészek megnevezései, amelyek vonatkozásában az igazgatóság a döntését alapozta. Az egyes működési engedélyekben feltüntetett „ellátási területek” konkrét, beazonosítható közigazgatási területekhez kapcsolódnak. Azt, hogy az érintett személy ellátási területen kívüli vagy sem, az dönti el, hogy a részére kiállított lakcímet igazoló hatósági dokumentum alapján mely közigazgatási területtel áll - e tekintetben - kapcsolatban. Megállapította továbbá az alperes, hogy az ellátás az ellátási terület lakosságára terjed ki. Amennyiben az érintett intézmény a működési engedélyében meghatározott ellátási területen kívüli ellátottat lát el, ezen ellátás e tekintetben ellentétes a működési engedélyben foglaltakkal, melyhez állami támogatás jogszerű igénybevétele nem kapcsolódik.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését.

A Fővárosi Törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a Kvtv. 52. § /1/ bekezdésének h/ pontjára, 3. számú melléklet 14. pontjának b/ alpontjára, a Gyvt. 43. §-ának /8/ bekezdésére, valamint a 259/2002/XII.8.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Gymr.) 14. §-ának /1/ és /4/ bekezdéseire hivatkozással megállapította, hogy az alperes határozata nem sértette meg a felperes által alkalmazott jogszabályi előírásokat.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Kvtv. 52. § /1/ bekezdésének h/ pontjába, 3. számú melléklete 14. pont b/ pontjába és a „Kiegészítő

szabályok" 5. pontjába, a Gyvt. 43. §-ának /8/ bekezdésébe, a Gymr. 14. §-ának /1/ és /4/ bekezdésébe, valamint a Ket. 1. §-ának /1/ és /3/ bekezdéseibe, a 2. § /3/ bekezdésébe és 50. § /1/ bekezdésébe ütközik.

A felperes előadta, tévedett a törvényszék, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a normatíva jogszerű felhasználása és a feladatmutatók ellenőrzése körében a vizsgálat kiterjeszthető a működési engedélyben foglaltak vizsgálatára, illetve az állandó segítő foglalkoztatásának megfelelőségére. A családi napközik jogszabálynak, illetve működési engedélyüknek megfelelő működésének ellenőrzése a működést engedélyező szerv hatáskörébe tartozik a Gymr. 14. § /1/ bekezdése szerint és nem az alperesi hatóságok jogköre. Az alperes csak azt vizsgálhatja, hogy rendelkezik-e működési engedéllyel a fenntartó. Az alperes jogalkalmazási gyakorlatával megegyező jogfelfogás lényegében azt jelenti, hogy a családi napközikre vonatkozó bármely törvényi és rendeleti előírást normatívára jogosultsági feltételként lehet, sőt kell értelmezni, azaz az alperesi hatóságok bármilyen vizsgálatot lefolytathatnak azon a címen, hogy a normatív támogatás igénylését jogosultak ellenőrizni. A normatíva igénylésére való jogosultság feltételei nem azonosíthatóak a családi napközik működését szabályozó jogszabályi előírásokkal. A normatívára jogosultság feltételeként a Gyvt. 43. §-ára utalás kizárólag azt jelenti, hogy családi napközit működtet a fenntartó, mivel a 43. § adja meg ennek a gyermekvédelmi ellátási formának alapvető törvényi szabályozását. Meghatározza a fogalmi körét, a szolgáltatások fajtaíait, az ellátás célját, a szolgáltatás főbb követelményeit, a napköziben gondozható gyermekek életkorát, létszámát és egyéb kérdéseket. A jogosultság további jogszabályi feltétele csak az, hogy a családi napközire a fenntartó működési engedéllyel rendelkezzen. A felperes jogértelmezése szerint az alperesi hatóságok ellenőrzési jogköre kizárólag az előbbiek vizsgálatára terjedhet ki.

A jogerős ítélet a Gyvt. 43. §-ának /8/ bekezdésébe ütközően is jogszabálysértő, a elszámolásánál az állandó segítő hiányára alapítottan figyelmen kívül hagyott 441 nap vonatkozásában. A Gyvt. öt gyermekre egy ellátást nyújtó személyt jelölt meg, tehát öt gyermek gondozásához elegendőnek tartja egy fő jelenlétét.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Áht. 18/B. § /1/ bekezdésének g/ pontja alapján a kincstár ellátja a nem állami intézmények fenntartói részére folyósított humánszolgáltatások normatív támogatási előírányzataival kapcsolatos adatszolgáltatási, folyósítási és ellenőrzési feladatokat.

Az Nr. 9. §-ának /1/ bekezdése rögzíti, hogy a normatíva igénylésének jogszerűségét és elszámolásának szabályszerűségét az igazgatóságok ellenőrzik. Az ellenőrzés kiterjed a normatívára való jogosultság jogszabályi feltételei teljesítésének, a normatívaigénylés alapját jelentő feladatmutatók - ide értve a képzési támogatás igénybevételeinek alapját jelentő létszámot is - teljesítésének, megalapozottságának, továbbá a normatíva felhasználás jogszerűségének a vizsgálatára, valamint a közérdek védelme érdekében felmerült egyéb megállapításokra.

A /4/ bekezdés akként rendelkezik, hogy a fenntartó szolgáltatóinak székhelye, telephelye szerint illetékes igazgatóságok a kiválasztott fenntartó valamennyi szolgáltatójának székhelyén, telephelyén, valamint szükség szerint a fenntartó székhelye szerint illetékes igazgatóság a fenntartó székhelyén helyszíni ellenőrzést folytat le.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből megállapítható, hogy alapvetően téves a felperesnek az az álláspontja, miszerint az alperesi hatóságok ellenőrzési jogköre csak arra terjedhet ki, hogy a fenntartó rendelkezik-e működési engedéllyel. A normatív támogatásokkal kapcsolatos ellenőrzések elvégzése kizárólag az alperesi szervek hatáskörébe tartozik. A Kúria megjegyzi, hogy az alperes határozata meg is jelöli a fentebbi jogszabályokat, amelyek felhatalmazták az ellenőrzés lefolytatására.

A Gymr. 14. §-ának /1/ bekezdése a működést engedélyező szervet is felhatalmazza ellenőrzésre, ez az ellenőrzési jogosultság azonban nem a normatív támogatásokra vonatkozik, hanem arra, hogy a szolgáltató a jogszabályokban és a működési engedélyben foglaltaknak megfelelően működik-e.

Ugyancsak téves a felperes érvelése a körben is, hogy a Gyvt. öt gyermek gondozásához elegendőnek tartja egy fő jelenlétét. A felperes abban tévedett, hogy figyelmen kívül hagyta a 15/1998.(IV.30.) NM rendelet 46. §-ának /3/ bekezdését, amely szerint a családi napközi hálózat fenntartója a /2/ bekezdésben foglalt feladatok ellátására családi napközis koordinátort alkalmaz. Amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette ítélete indokolásában, a perbeli családi napközi hálózat koordinátora állandó segítőként a Családi Napköziben nincs jelen, ezáltal itt a foglalkoztatottak száma nem éri el a kötelezően előírt két fő létszámot. Ezek alapján a fenntartó csupán öt fő után jogosult normatív állami támogatást igénybe venni, így az öt fő feletti létszámra feltüntetett 441 ellátási nap a gondozási napok számításánál nem volt figyelembe vehető.

Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy a jogerős ítélet sérti a Ket. felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseit is. A bíróság ugyanis eljárása során nem a Ket. szerint, hanem a

Polgári perrendtartás alkalmazásával jár el.

A kifejtettekből következően a jogerős ítélet a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályokat, illetőleg azok rendelkezéseit nem sértette meg, ezért a Kúria azt a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése értelmében rendelkeznie nem kellett.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes teljes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a).

Budapest, 2014. január 20.

***Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó
bíró, Dr.Sugár Tamás sk. bíró***

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok